

ISLOSSNING

Med en sockerbit i munnen
dricker han kaffet på fat
Han drömmer sig bort till värmen
men väcks av en arbetskamrat

Han har hyvlat och slipat brädor
på sågen sen han va tjuvem
Det är mörkt när han far till jobbet
lika mörkt på vägen hem

När älvens is spricker opp
och rinner mot Östersjöns hav
och solen når över Majbergets topp
Då blir det åka av

Han sätter in papper i pärmar
Förr såga' han skivor och plank
Han ser mot Ångermanälven
där isen är spegelblank

Han vrider om nyckeln till volvon
i sin urblekta blå overall
Han åker inte till doktorn
den dan kommer i alla fall

När älvens is spricker opp
och rinner mot Östersjöns hav
och solen når över Majbergets topp
Då blir det åka av

Han lägger en snus under läppen
På bilradion börjar Ekot
Han stirrar på vägen framför sig
men ber inte Gud om något

för när älvens is spricker opp
och rinner mot Östersjöns hav
och solen når över Majbergets topp
Då blir det åka av

RALLARROSOR

”Vi kan väl köra bort till bruket”
Hon räcker nyckeln till sin son
Han ler och rivstartar i gruset
i hennes roströda Renault

Hon vill se slipstenen och sågen
känna doft av trä och tjära
Hon vill se sjön med spegelvattnet
där skräddar'n går och sländan svärmar

Som om sommaren var evig, som om benen hennes bar
En rallarros reser sig igen
Med nervevad ruta och med fartvinden som drar
Solen går högt över bergen

”Vi kan väl svänga av där framme
och titta in i folkets hus”
Hon vill se dansbanan och scenen
där det va hålligång förut

Hon vill till fåboden och fåren
smaka kolbullar och kaffe
Hon vill se slagna slätterängen
som är våt av sommardaggen

Som om sommaren var evig, som om benen hennes bar
En rallarros reser sig igen
Med nervevad ruta och med fartvinden som drar
Solen går högt över bergen

Över kalhyggen och ängar
Över grusvägar och asfalt
Förbi gårdsgårdar och stugor
Förbi röda rallarrosor

Som om sommaren var evig, som om benen hennes bar
En rallarros reser sig igen
Med nervevad ruta och med fartvinden som drar
Solen går högt över bergen

”Vi kan väl köra bort till bruket”
Hon räcker nyckeln till sin son
Han ler och rivstartar i gruset
i hennes roströda Renault

JÄRNVÄGSBRON

Går ner på byn, ser majbrasan som brinner
När vintern rasat köper jag en lott
Ser eldens rök och riset som försvinner
En brandgul himmel övergår i grått

Så länge jag hör Indalsälven brusa
och hinner springa över järnvägsbron
Så länge jag hör inlandståget rusa
lever jag, lever jag

Väckarklocka, äta, jobba, sova
Mina barndomsvänner drog för länge sen
Jag skulle stuckit om jag bara vågat
men trodde att jag skulle längta hem

Så länge jag hör Indalsälven brusa
och hinner springa över järnvägsbron
Så länge jag hör inlandståget rusa
lever jag, lever jag

Det blåser kallt på väg till städarbetet
Det är tomt i husen som jag går förbi
Jag står på bron, drar handen längs staketet
Klättrar upp, balanserar och är fri

Så länge jag hör Indalsälven brusa
och hinner springa över järnvägsbron
Så länge jag hör inlandståget rusa
lever jag, lever jag

KEPSEN BAK OCH FRAM

En ljummen dag i juni, hon visslar där hon går
Nerför backen med metspöt i hand'
I skjorta av flanell och med stövlar som är blå
hon traskar på med kepsen bak och fram

Hon täljer en klyka att hänga fisken i
Hon fåktar och slår första myggan
Hon viftar med håven och svänger runt sin hink
Balansgång på spången ut till bryggan

Hon speglar sig i vattnet i viken som blänker blå
Snart börjar hon i sjuan, men nu är det sommarlov

Där vassen kittlar handen och vattnet luktar gott
hon sitter och dinglar med benen
Hon siktar längre ut för här var det bara smått
Hon hör gäddan slå borta vid stenen

Ser flötet försvinna, hon drar upp metspöt så
att abborrh'n flyger upp i luften
Hon lirkar ut kroken och bryter nacken på'n
trär på mask och kastar ut igen

Hon speglar sig i vattnet i viken som blänker blå
Snart börjar hon i sjuan, men nu är det sommarlov

Det börjar skymma, men hon måste lite till
Det vakar i hela viken ikväll
Ja, det nappar igen, och den sprattlar hej vilt
På en öde ö, hon klarar sig själv

Hon speglar sig i vattnet i viken som blänker blå
Snart börjar hon i sjuan, men nu är det sommarlov

Hon ligger ner på bryggan, med ansiktet mot ytan
fångar småfisk med sin håv
I vassen skymtar gäddan, i vattnet dyker tärnan
i viken som blänker blå

OVIKSFJÄLLEN

Hon ser mot Storsjön i sommarkvällen
hör Rödöns klockor sakta klinga ut
och långt där borta syns Oviksfjällen
som varligt vaktar, vakar västerut

Rallarrosor böjer sig med vinden
och korna trampar tungt i dystra dyn
Augustisolen som värmer mot kinden
och hon ser fågeln flyga fritt mot skyn

Hon drar in luften från Oviksfjällen
Hon låter fönstret få stå på glänt
Hon ligger vaken under fårskinnsfjällen
Hon låter ljuset få vara tänt

Från radion sjörapport för Norra kvarken
I Norrlands inland regn och blixtnedslag
Som äppelträdets fallna frukt på marken
ska hon vila när vinden griper tag

Hon hör på löven som prasslar i linden
Hör fåglar sjunga i ett mollackord
Hon låter räven slinka genom grinden
och björnen vandra över hennes gård

Hon drar in luften från Oviksfjällen
Hon låter fönstret få stå på glänt
Hon ligger vaken under fårskinnsfjällen
Hon låter ljuset få vara tänt